

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم وپر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

همایون "باختریانی"

۲۴ جنوری ۲۰۱۶

"صد غزل سیدای کروخی هروی"

۴۳

منظومه چل و دوم

شادمان غم

مرا در دل غم عشقش نهان بود
دلم دایم ازین غم شادمان بود
رخش هرچند عالم را برافروخت
دو زلفش فتنه دور زمان بود
به حمدالله به زودی کرد بسمل
مرا از این جفاجو، کی گمان بود
ز اول عشق، عالمسوز آمد
چو یک ره سوختم، دارالامان بود
محبت را دل من، پاس می داشت
دلم راهم، محبت پاسبان بود
چو رویش را، به مه کردم مقابل
تفاوت از زمین، تا آسمان بود
نگاهش گرچه دل را می خراشید
لب یاقوتیش آرام جان بود
به تن گر نیم جانی مانده باشد
گنه از تیغ آن نامهربان بود
خیالش را به هر حالی، که جستم
در اقلیم دلم صاحبقران بود

به یاد عارضش رفتم به گلشن

دو صد بلبل چو «سید» در فغان بود